

INSPEKCJA WETERYNARYJNA

POWIATOWY LEKARZ WETERYNARII

UBÓJ ZWIERZĄT Z KONIECZNOŚCI NA TERENIE GOSPODARSTWA

- 1. Zwierzę zdrowe pod wszystkimi innymi względami miało wypadek, który uniemożliwił jego transport do rzeźni z przyczyn podyktowanych jego dobrostanem.**
- 2. Zwierzę musi zostać poddane badaniu przedubojowemu przez lekarza weterynarii.**
- Zwierzę poddane ubojowi i wykrwawieniu musi zostać przewiezione do rzeźni w higienicznych warunkach i bez zbędnej zwłoki. Usunięcia żołądka i jelit, bez dalszej obróbki poubojowej, można dokonać na miejscu, pod nadzorem lekarza weterynarii. Wszelkie usunięte narządy wewnętrzne muszą towarzyszyć zwierzęciu do rzeźni, oraz muszą być oznakowane jako przynależące do tego zwierzęcia. Jeżeli od chwili dokonania uboju do przybycia do rzeźni upływa więcej niż dwie godziny, zwierzę musi zostać schłodzone. Jeżeli klimat na to zezwala, nie ma konieczności poddawania zwierzęcia chłodzeniu aktywnemu.
- 4. Zwierzęciu musi towarzyszyć do rzeźni oświadczenie przedsiębiorcy sektora spożywczego, który utrzymywał zwierzę, stwierdzające tożsamość zwierzęcia oraz zawierające informacje na temat weterynaryjnych produktów leczniczych lub innych środków, jakie podawano zwierzęciu lub wobec niego stosowano, z wyszczególnieniem dat podawania i okresów karencji.**
- 5. Zwierzęciu musi towarzyszyć do rzeźni poświadczenie lekarza weterynarii, stwierdzające korzystny wynik badania przedubojowego, jego datę i czas oraz przyczynę uboju z konieczności, a także charakter leczenia, jakie zastosował lekarz weterynarii wobec danego zwierzęcia.**
- 6. Zwierzę poddane ubojowi musi nadawać się do spożycia przez ludzi w następstwie przeprowadzenia badania poubojowego w rzeźni, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 854/2004, w tym także po dokonaniu dodatkowych badań, jakie są wymagane w przypadku uboju z konieczności.**
- Przedsiębiorstwa sektora spożywczego zobowiązane są przestrzegać wskazówek dotyczących wykorzystania mięsa, jakich może udzielić im urzędowy lekarz weterynarii po przeprowadzeniu badania poubojowego.

Ponadto, w załączniku I, rozdziale I rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym. działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz. U. L 3 z 5.1.2005, str. 1) określono, że zwierzęta mogą być przewożone jedynie, jeżeli są zdolne do transportu, natomiast wszystkie zwierzęta muszą być transportowane w warunkach gwarantujących im brak zranień lub niepotrzebnego cierpienia. Zwierzęta zranione lub wykazujące słabość fizjologiczną lub patologiczną, nie będą uważane za zdolne do transportu, w szczególności, jeśli nie są zdolne do samodzielnego poruszania się bez bólu lub poruszania się bez pomocy.

Dodatkowe regulacje z tego zakresu zostały zawarte w załączniku III pkt 1.11 do rozporządzenia Rady (WE) nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania (Dz. U. L 303 z 18.11.2009), w którym wskazano, że zwierzęta, które nie są w stanie chodzić, nie mogą być włączone do mierni uboju: należy je uśmiercić w miejscu, w którym leżą.

Należy więc podkreślić, że w przepisach UE jednoznacznie wskazano, że zwierzęta poddawane ubojowi z konieczności, mogą być ubijane jedynie poza rzeźnią, chyba, że wypadek nastąpił w trakcie transportu do rzeźni, podczas wyładunku lub pobytu na terenie rzeźni.

